

ратъ на архіереа та който се наричаше Каифа.

4 И совѣтовашася да Фанатъ Исуса съ лѣсть и да го оубіятъ.

5 И говорѣха, но да не направиме това въ праздникатъ, да не къ станало смущеніе въ народатъ.

6 И като видѣ Исуса въ Вилоаніа, въ къща та на Симона прокаженнаго:

7 Дойде при него една жена, която имаше стъкло съ многоцѣнно мѣро, и изсыпа го на глава та мѣ, гдѣто седѣше.

8 И като видѣха оученицѣ те мѣ, негодоваха, и говорѣха: защо стана тѣмъ разсыпъ;

9 Понеже това мѣро можеше да се продаде за голѣма цѣна, и да се раздаде на сиромаси те.

10 Я като разумѣ Исуса, рече имъ: защо досажда те на жена та; понеже направил докрая работата на мене.

11 Защото сиромаси те секога имате съ себе си, а мене секога неимате.

12 Защото тѣмъ, който излеа това мѣро на тѣло то ми, за погрѣшеніе ме направил.

13 Истина ви говоримъ: защо дѣто да се проповѣда това евангеліе по сичкиятъ свѣтъ, ще да се рече и това,

щото направил тѣмъ, въ поменъ неинъ.

14 Тогѣва видѣ единъ ѿ дванадесетѣ те, който се наричеше Иуда Искариотскій, при архіереи те,

15 И рече: що ще да ми дадете, и азъ да ви го предадемъ; а они мѣ обѣщаха тридесать сребренницъ.

16 И ѿ тогѣва тѣрпеше прилично време да го предаде.

17 И въ първо дѣнь ѿпрѣсночный пристѣпиха оученицѣ те Исусови, и рѣкоха мѣ: гдѣ искашъ да ти приготвиме да гдѣшъ пасха та;

18 Я той имъ рече: идѣте въ градъ тѣ оу еди когò, и рече те мѣ: оучителю говори, време то ми е близъ, оу тебе ще да направимъ пасха та съ оученицѣ те си.

19 И сториха оученицѣ те каквòто имъ заповѣда Исуса: и приготвиха пасха та.

20 Я като се стемни, седѣше съ дванадесете оученицѣ.

21 И като гдѣха, рече имъ: истина ви говоримъ: защо единъ ѿ васъ ще да ме предаде.

22 Я они като скорѣха многъ, началаха секой ѿ нихъ да мѣ адма: да не бждемъ азъ, Господи;

23 Я той ѿговори, и рече: